

رفتارهای غلط روز طبیعت/ نوروز را دورهمی بدرقه کنیم

سیزدهمین روز نوروز ایرانی‌ها در سنتی به نام «سیزده به در» با یک دورهمی خانوادگی در دامان دشت و طبیعت بدرقه می‌شود.

سیزدهمین روز نوروز ایرانی‌ها در سنتی به نام «سیزده به در» با یک دورهمی خانوادگی در دامان دشت و طبیعت بدرقه می‌شود.

خبرگزاری مهر، گروه استان‌ها - بیت اله احمدی؛ جشن بزرگ نوروز یک پایان خوش لازم دارد تا همه خاطرات شیرین خود را کامل کند، به همین دلیل در آخرین روز از جشن نوروز، مردم به دامان طبیعت می‌روند تا سنت سیزده به در را به جای آورند و آخرین روز سنت نوروز را به خاطره ای لذت بخش تبدیل کنند.

سیزدهم فروردین که از راه می‌رسد همه به تکاپو می‌افتند تا به بهترین شکل این روز را بگذرانند و با خاطره ای خوش تعطیلات نوروز را به پایان برسانند. بساط پیک نیک خانواده‌ها در هر سو به چشم می‌خورد و شور و حال خاصی در شهر به پا می‌شود؛ از صبح تا غروب فرصت دارید اوقاتی شیرین را با عزیزان تان خلق کنید و دفتر خاطرات جشن‌های نوروزی را ببندید.

سیزده به در نحس است؟

«سیزده به در» از سنت‌های نوروزی ایرانیان است که در سال‌های اخیر به نام روز «طبیعت» نامگذاری شده است، برخی بر این باورند که در این روز باید برای راندن نحسی، از خانه بیرون رفت و نحسی را در طبیعت به در کرد، اما برای اثبات اینکه ایرانیان قدیم هم این دیدگاه را داشتند هیچ روایت متقن تاریخی و قابل استنادی وجود ندارد.

در کتاب‌های تاریخی اشاره مستقیمی به وجود چنین مراسمی نشده اما در منابع کهن اشاره‌هایی به «روز سیزدهم فروردین» شده است، ایرانیان باستان در آغاز سال نو پس از ۱۲ روز جشن گرفتن، روز ۱۳ ام نوروز را به دشت و صحرا می‌رفتند و اینگونه نوروز را به پایان می‌بردند.

بسیاری از ایرانیان عدد ۱۳ را نحس می‌دانند و به دنبال آن ۱۳ به در را نیز نحس می‌شمارند اما تاکنون هیچ مورخ و پژوهشگری دلیلی برای نحس بودن ۱۳ ام نوروز نیاورده، بلکه بیشتر آن‌ها این روز را بسیار نیکو و فرخنده دانسته‌اند، برای نمونه در آثار ابوریحان بیرونی، جدولی برای نکویی و نحس بودن روزها وجود دارد که در آن برای ۱۳ نوروز که تیر روز نام دارد، واژه «سعد» به معنی نیک و فرخنده به کار برده شده است.

از نظر بسیاری از ایرانیان، واژه سیزده به در به معنای «در کردن نحسی سیزده» است، اما در معنی واژه‌ها «سیزده به در» معنای دیگری پیدا می‌کند، «در» به جای «دره و دشت» به کار می‌رود، چرا که دهخدا، واژه «در و دشت» را مخفف «دره و دشت» می‌داند.

اما یکی از معانی واژه «به»، «طرف و سوی» است، پس با این نگاه می‌توان گفت «سیزده به در» به معنای «سیزدهم به سوی در و دشت شدن» است که همان معنی بیرون رفتن و سر کردن در دامان طبیعت است.

این رویداد دارای آئین‌های ویژه ای است که در طول تاریخ پدید آمده و به مرور زمان، چهره سنت به خود گرفته است؛ گره زدن سبزه، سبزه به آب سپردن، خوردن کاهو و سکنجبین، پختن خوراکی‌های گوناگون به ویژه آش رشته، پرتاب ۱۳ سنگ به ویژه در مناطق کردنشین و سبزه گره زدن به معنای گره زدن زندگی با طبیعت است.

رفتارهای غلط در سبزه به در

ایرانی‌ها سیزده به در هر سال به دامان طبیعت می‌روند تا در کنار خانواده با جشن و شادی، تعطیلات نوروز را به پایان برسانند، اما در کنار این اتفاق شیرین، برخی عادت‌ها و رفتارهای غلطی از سوی برخی سر می‌زند که باید درباره آن تجدید نظر کرد.

در عید نوروز هر سال بیش از ۲ هزار تن گندم در ایران هدر می رود، ایرانی ها هر سال عید، با گندم، سبزه های عید را درست می کنند و در روز ۱۳ فروردین آنها را به آب می سپارند.

اگر به طور متوسط هر خانواده ایرانی برای درست کردن سبزه عید ۱۰۰ گرم گندم استفاده کند، طبق آمار رسمی سازمان آمار کشور، بیش از ۲۳ میلیون خانوار در ایران زندگی می کنند، با یک حساب سرانگشتی می بینید که چقدر گندم به هدر می رود.

افزایش احتمال آتش سوزی در سبزه به در

روشن کردن آتش برای درست کردن کباب، یکی از کارهای غیرقابل انکار روز سبزه به در به شمار می رود، اما باید مراقب بود برای این کار، آسیبی به درختان و طبیعت نزنیم، سوختن درخت یعنی خسارت جانی، فراموش نکنیم که درخت یک جاندار است و سوختن درخت یعنی خسارت مالی چون برای رشد و تکامل یک درخت، زمان و هزینه های زیادی صرف شده و باید از به خطر انداختن درختان خودداری کرد.

به همراه داشتن یک منقل و یک بسته زغال می تواند جلوی خیلی از خطرات آتش سوزی در پارک ها و جنگل ها را بگیرد، مراقب باشیم به هیچ وجه کنار درختان یا روی سبزه ها، آتش روشن نکنیم.

تخریب طبیعت در روز طبیعت

مواد پلاستیکی، ته سیگار، شیشه و... قابل تجزیه نیستند و ممکن است سال ها در طبیعت باقی بمانند. این مواد قابل بازیافت هستند و می توانند دوباره به چرخه اقتصادی کشور بازگردند، در روز سبزه به در، هیچ آشغال یا چیز اضافه ای را در طبیعت، پارک ها و جنگل ها نریزیم.

پس مانده های میوه و سبزیجات و خوراکی ها را در طبیعت و در آب های جاری نریزیم، برای استفاده بهینه روی سنگ یا گوشه ای بریزیم تا پرنده ها و حیوانات بتوانند از آنها استفاده کنند.

هر فردی که به سبزه به در می رود، وظیفه و رسالت خود را به دوش بگیرد، بزرگ تر ها با نریختن زباله در طبیعت، این عمل را به فرزندان خود بیاموزند تا نسل آینده نحوه مراقبت از طبیعت را نیز بیاموزد.

لجبازی رانندگی در ترافیک سبزه به در

متأسفانه بسیاری از ما در رانندگی خسته کننده ترافیک، به لجبازی روی می آوریم، در جایی که می شود با یک لبخند و گذشت، گره ترافیک را باز کرد اما با لجبازی و منم منم کردن، گره ترافیک را کورتر می کنیم.

بیاید حتی اگر مقصر هم نیستیم با یک لبخند همه چیز را تمام کنیم، بهتر نیست به جای لجبازی و خراب کردن روز سبزه به در، کوتاه باییم و به جای اعصاب خرد، لذت و لبخند را به خانواده مان هدیه کنیم؟

البته یادتان نرود، قبل از رفتن به تفریح و بیرون از شهر، از بی نقص بودن خودرو، به ویژه ترمز، لاستیک ها، چراغ ها، موتور و کلاچ آن مطمئن باشیم.

حواسمان باشد باید بابت این طبیعت زیبا و منطقه جغرافیای چهار فصل در کشورمان، از خداوند تشکر کنیم.

۱۴ به در هم داریم!

براساس مصوبه هیأت وزیران در اسفندماه سال ۱۳۴۶، به کلیه وزارتخانه ها و مؤسسات و شرکت های دولتی و وابسته به دولت، رسمی بودن تعطیلی روز سبزه به در اعلام شد.

اما مجلس شورای اسلامی، سال گذشته دورخیز خود را برای لغو تعطیلی روز ۱۳ فروردین برداشته و طی طرحی که ارائه شده قرار است در صورت تصویب، تعطیلی روز ۲۹ اسفند (روز ملی شدن صنعت نفت) و همچنین روز ۱۳ فروردین

(روز طبیعت) از تقویم ایران حذف شود.

جالب است بدانید در بعضی از نقاط کشور ما مانند خرم آباد، مردم در روز چهاردهم فروردین به گشت و گذار در طبیعت می پردازند، آنها روز سیزدهم فروردین را با عنوان «سیزده غریب» می نامند به این معنا که در این روز افراد غیرمحلی به طبیعت می روند و افراد محلی روز چهاردهم به برگزاری این مراسم می پردازند.

سیزده به در جشنی برای بدرقه نوروز و خاطرات خوش آن است، تا می توانید در آن خاطره های خوش بسازید و موسم نوروز را به بهترین شکل بدرقه کنیم.